

„POKROK“ vyehodi každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a platia sa vopred.

POKROK.

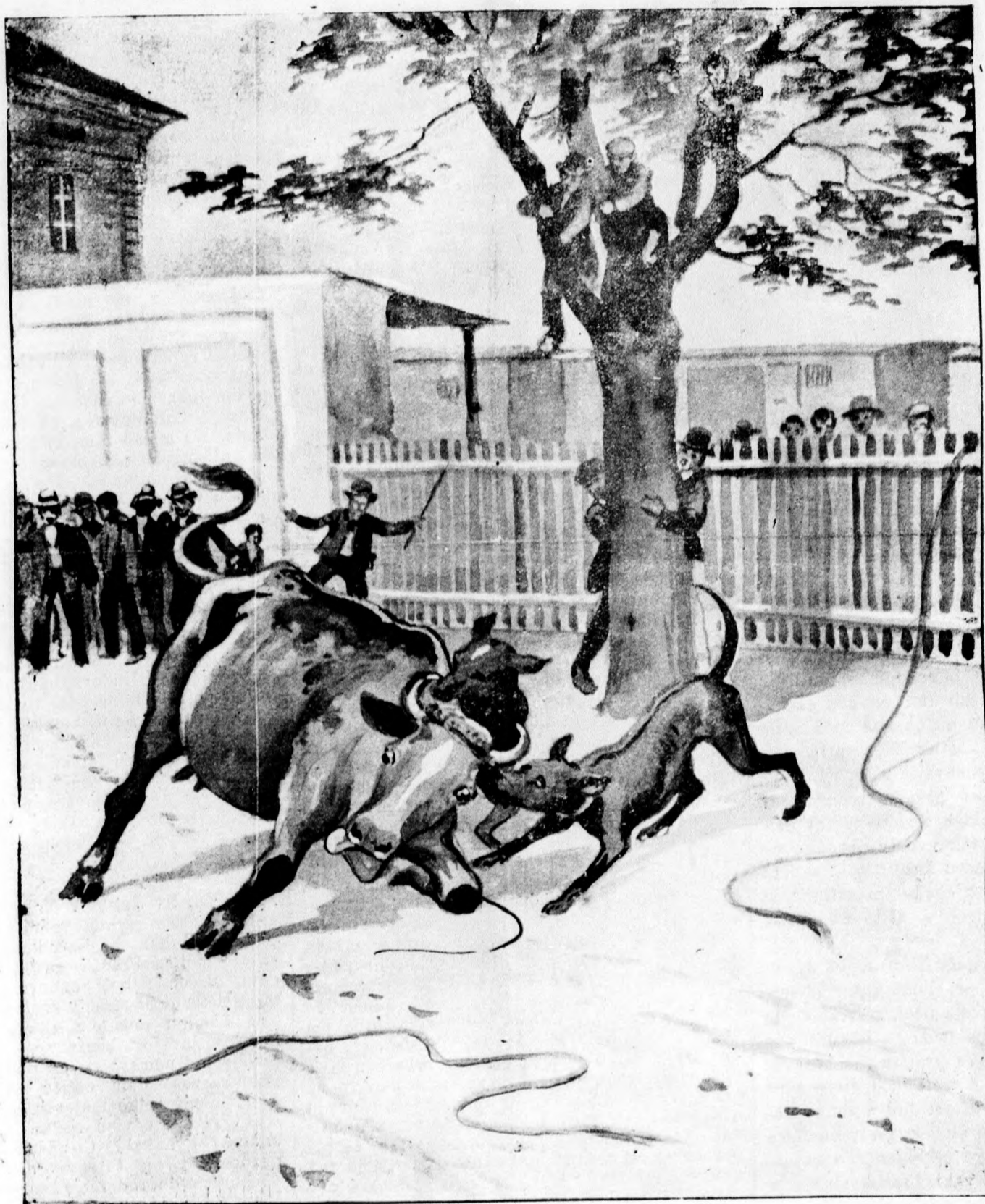
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Splašená krava v Hodoníne.

Minulý týždeň udala sa pred nádražím v Hodoníne príhoda, ktorá sa mohla ľahko skončiť vážnym následkom. O 10. hod. ráno viedol mäsiar p. K. z Dubňan kravu, keď s ňou prišiel ku železničnej dráhe, kde táto pretína cestu, práve prichádzal vlak. Krava sa tohoto nalakala vytrhla sa p. K. z rúk a divoko bežala ku nádražiu, kde zostala stáť. Ale žiaden z prítomných ľudí netrúfal si k nej pri-

stúpiť, lebo kúlala strašne očima, z ktorých každý čítal: „Nechod ku mne lebo ňa prekolem“. Zástup ľudu sa množil, niektorí vyliezli zo strachu na stromy. Niektorí smeľší chceli chytiť kravu s natiahnutým povrazom ale tento krava pretrhla ako evernu. Na to si ktosi spomenul na mäsiarskych psov p. H. a bežali hneď pro neho. Tento prišiel so psami nahuckal týchto na ňu. Keď sa tito proti nej roz-

behli tato rozohnala sa rohama po jednom psovi, tento ale uhnul, a chytil kravu za ucho a strnul ju ku zemi, na to pribehli ľudia sviazali kravu a odviezli na bitunok. Väčšie nesfastie sa nestalo. Na prítomnom obrázku prinášame ct. čitateľom pohľad tohoto dejú v okamihu, keď pes kravu povälil na zem.

Slovo k roľníkom.

Našou prvou pomocou v domácnosti je naša lichva, tá nám prináša dôchodok hmotný, tak tiež je nám veľkou a výdatnou pomocou pri našej ťažkej a namáhavej práci, lebo keď by nebola lichva, my roľníci by sme ani jestvovať nemohli, a preto si lichva zaslúži od nás, aby sme sa jej o dobrú výživu obstarali. Najvýhodnejší krm pre lichvu je, u nás veľmi dobre známa ďatelina; túto máme siať v hojnejšej miere a kde si milý bratku netrúfaš už ani ďateline, tam nasej bôľhoj — túto veľmi dobrú a úžitčnú krmu pre všetku lichvu. Bôľhoj nemusí mať takú vyrobenú pôdu ako trebárs ďatelina, je na našom skalickom chotári takej zemi čo leží ľadom (pri horách), kde by sa tento krm výborne daril a našim p. hospodárom by mnoho krmoviska priniesol, lebo ten není na pôdu tak vyberačný, ale aj v samej štrkovicí a planine sa bohato urodí.

Ja som ho toho r. zkúmal, a bol som veľmi naň zvedavý, že čo to asi bude, keď som očul, že ho už naši pp. hospodári majú zasiaty. Prvého som stopoval p. K. Kúckeho, ten ho mal na „Salaši“, na takzvanej veľkej Brezine, ako myslím len na próbu, lebo do lepšej zemi dal ďatelinu, a do planšej bôľhoj. Ďatelina ale žiadna nenarastala, tak že ani není kosená, ale bôľhoj ten bol pekný, len ho p. Kúcky nechal trochu skoro skosiť, tedy ho mohol mať o jeden diel viac, keď by bol kvitnul. Druhý ho mal J. Bellay na „Vrátnych“, tak to vyzeralo ani čo by tam akú perinu bol prestrel. Tretí ho mal M. Tomík v Hájkoch, to bolo radosť pozrieť, keď bol na kopách, mohol s jednej na druhú kráčať. Pýtam sa ho a „kde si ku tomu braček môj prišiel,“ že vraj v „Pokroku“ čítal o tom, a semiačko že si až z Hontianskej objednal a výborná zkúška sa mu vraj podarila, lebo že tú roľu má už šiesty rok a taký pekný úžitok mu ešte nepriniesla. Kosi sa len jeden raz, ale za to 3—4-násobne, tak že ho není skoro ani kde sušiť, a tú výhodu má, že ho nič, ani zima ani sucho, ba ani zezulina nekaží. Kto ho seje a siať bude, tomu plnú hŕnu naplní, zem veľmi zkyprí, tak že keď sa odvezie ešte máme tú roľu na úhor a môžeme na oziminu, lebo na čo koľvek zem pripraví. Teda, milý bratia, nenechávajte túto, nám výhodnú a dobrú zkúsenosť našich troch roľníkov, ale si vezmite príklad a sejte tú tak úžitčnú bylinu, ktorá je tak výdatná pre hospodárstvo. Lúky máme skoro každý rok zaliate a miesto sena, čo sme niekedy mávali, teraz máme len ostricu a palach a aj to z bahn m vozíme.

Teda, ten kto má pustatinu, alebo aj ten čo má vyrobenú zem pri horách nech seje bôľhoj. Ten kto nemá svoje nech si vezme do prenájmu, tam je to dosť lacné, a iste nebude banovať. Ako očúvam, že vraj sa majú dávať Kostelnice na diele po 4 mericiach, to by veru bola veľmi dobrá výhoda pre ľud a smelo môžem povedať, že čo dá človek na predaji za 1 táľ sena tu by mal pre celý dom, čo by mal 4—6 kusov dobytku. Drahí bratia, zkúste a viem, že nie banovať, lež vďaka dávať budete tomu čo vás na bôľhoj upozornil! A toto platí pre celé okolie skalické, pre všetky osady a dediny na okoliu našom, lebo všade, kde sa pozrem po tomto okoliu ešte málo kde vidieť pestovať bôľhoj. A preto i vám bratia roľníci na okoliu odporúčam bôľhoj ku výhodnému pestovaniu a zaiste budete mať z toho výtečný úžitok, aby tak bolo, to vám praje váš brat M. Skalický, roľník.

Zaorávanie strniska.

Málo ktorému z gazdov našich známa je veľká dôležitosť, ktorú má pre budúce úrody pravidelné zaorávanie strniska, nech ono z oziminy alebo z jariny pošlo; uvádzame tedy bedlivejším gazdom našim v pamäť hlavné pravidlá tejto práce. Prvé je: aby sme ani deň neodkladali s podvrhnutím strniska, ale aby ono vykonalo sa, jako náhle s pluhom na r.ľu pristúpiti možno. Toto pravidlo zachováva sa tu v Skalici od mnohých gazdov tak prísne, že jako náhle obilie do križov (mandelov) uloženo je, strnisko bez odkladu zaore sa, to pásmo ale, na ktorom križe stály, podvrhne sa hneď po svezení obilia. Úžitnosť skorého zaorávania strniska netreba tým gazdom dlhými slovami dosvedčovať, ktorí už vedia, že každé preoranie tolko znamená, jako *pohnojenie*. Otvorením zaiste povrchu zeme, má do nej *povetrie* voľnejší prístup, a skladá tedy do *ornice* ty hnojivé látky, ktoré sú v ňom obsažené, a ktoré do tvrdého strniska nemôžu tak hojne preniknúť. Ale ani na to nesmieme zapomínať že včasnejšie zaoraná slama strniska i lepšie prehnije, rozmnoží *prst (humus)*, v ornici a tak tedy zdar budúcej úrody napomôže.

Vieme my poble, čo navrhujú proti tejto práci gazdovia naši: kdeže vraj budeme *pásť* dobytok, keď *strnisko zaoeme*? Na to ale odpovedáme, že veru táto chatrná pašička ani najmenej tú škodu nevyrovná, ktorá povstáva zo zanedbaného preorania strniska. Veď azdaj každému známo je, že po pustých strniskách rastie z väčša iba *vsaková burina*, ktorej hovädou nedotkne sa; a predsa tento plevel silu pozemkov vyžiera povážlivo, kdežto pod pluhom bol by zkažu vzal. Nuž ale keď už predsa *pašičku* mať chceme, ona iste výdatnejšia bude na podvrhnutom strnisku; lebo všetky, v čas zatvy, väzby a zväzania obilia vypršané zrnka poschodia v zoranej zemi, spolu s nimi ale i vsakové iné trávičky, ktoré potom spásť môžeme. — Podľa prednesených dôvodov ty obecné poriadky za *chýbné držať* musíme, ktorými zakazuje sa jednotlivým gazdom zaorávanie strniska na *vlastnom pozemku* z tej príčiny, že v tom poli *pásť* sa bude dobytok. Nechže sa pase, ale iba potom, keď na podvrhnutých strniskách *otava dorastla*, jako turčianski bratia menujú pašu, z vypršaných zrn obilných pošlú. Cože ale povedať o tých nedbalcoch, ktorí strnisko nechávajú práve cez zimu nezorané? Týmto nepatri pluh, ale žobráčka palica do ruky, ktorej obyčajne ani *neujú*.

Druhá otázka, ktorá pri zaorávaní strniska na váhu padá je: *či plytko, či hlbšie* treba ho podvrhnúť? Náležitá odpoveď na tú otázku závisí hlavne v od *jakosti zeme* a od toho, či v najbližšej dobe hnojiť sa bude, alebo nie. Na roľách, hlbokú a melnú *ornicu* (zem úrodnú) majúcich, preorávajú sa strniská obyčajne len povrčne a sice preto, že silnejším vplyvom teploty a povetria slama strnistná skor prehnije; na roľách ale *hlinatých* odporúča sa *hlbšie* zaoranie strniska preto, že slama slúži ku priedieniu ťažkej pôdy, a tak tedy povetriu otvára voľnejší prístup, aby dnu prenikala a zúrodňovať ju mohlo. Jestliže ale hospodár mieni, otáznu roľu či v jaseň či na jar pohnojiť, môže pri zaorávaní strniska pluhom čo *najhlbšie* zasiahnuť; lebo keby tým hlbokým oraním i vyhodil *mŕtvicu* (hlboko ležiacu, neúrodnú zeminu) hore, predsa vyhnojením a pôsobením zimných mrázov na tolko zúrodnená bude, že hospodár bude môcť zdarnú úrodu očakávať. — Keď na podorané strnisko príval padne, nuž ubije površie zeme tak, že pri prvom prípeku slnka povstane na povrchu tak zvaný *škratup* (tvrdá kôra suchej zeme), ktorý *neprípúšťa* povetrie do ňútra, a tak tedy znižuje ten osch, pre ktorý hlavne oreme. V tomto páde každý bedlivý gazda zaore strnistnú roľu *poznovu*, aby voľné pôsobenie povetria na ňútro zeme nebolo zahatené. S potešením vidáme na poli skalickom, že väčšina gazdov i toto pravidlo opatrnosti zachováva.

Najlepšie ale pochodili by tí gazdovia, ktorí by príkladom zahraničných hospodárov zaorané strnisko nenechali na pusto ležať, ale ale vzali by ešte dajakú plodinu z neho, krm dobytku rozmnožiť majúcu. Taká plodina je menovite *pohánka*; keď zaiste vyseje sa hneď po svezenej raži, odrastie do Michala na tolko, že vydá hojnosť krmu zeleného, roľu nechá

od zeliny dokonale očistenú, silu pozemku ale ani nepohne, preto že ani do kvetu nevstúpi a že jako *širokolistá* bylina potravu svoju hlavne z povetria prijíma. V takých ale krajoch, kde zem býva do polovice októbra otvorená, rádnejšie bude nasiať do zaoraného strniska *repy*, ktorá pri prajnom behu poveternosti znamenitý ošoh vidá; kde ale poznamáme, že po jačmeni nedarí sa tak dobre, jako po raži. Pod l viedenskú mericu treba len pol kg semiačka; škoda tedy nebude veľká, čo by náhodou pre trválnivú suchotu nevydarila sa repa.

Dopisy.

— **Trenčín.** Naše mesto postupuje vždy o krok ďalej, tak že kto bol pred desiatimi rokmi tu a vrátil by sa k nám, sám sebe by sa počudoval čo sa je vstave za krátky čas urobí. Nové stavby neprestávajú, ba kde prv boli samé bahuriny, teraz tam stoja pekné staviská a rozsiahle ulice. No veselo je tuná už aj za to, že tu máme vždy viac a viac vojska a keď sa len obzreme na tento náš Starý Hrad, veľmi nás aj tento teší, lebo v ňom býval náš Trenčiansky Matúš, ktorý rozkazoval a rozprával najviac len po slovensky. Naše mesto je bohaté na starožitnosti, len že ktoré sa dostanú do rúk takému, čo im nerozumie, bývajú do Váhu hodené čo je veľká škoda — ale není sa aj čo diviť — lebo náš ľud slovensky nečíta, iba pešťanskú krajciarovú muchotrávku, s ktorej by sa malo sotieť to meno, že „Slovenské Noviny“. Veru sú to za oni, ktoré nás vo vzdelaní otravujú, a všetko robia oproti Slovákom tak, iba tieto sú tuná obydlené, ba ľud náš slovensky ani nepozná inakšieho časopisu iba tento. Je to veľká škoda toľku Slováč nechať bez dobrého vzdelania. No máme tuná aj Slovákov, ale nemajú sa ani oni času rozprávať po slovensky, lebo sa za nás hanbia, a ešte väčšia škoda, že sa k nám nehlasí ani jedon pravotár, ktorý by bol náš človek, kdežto ľud sa ustavične pravotí a nemáme zástupcu nášho, a naše peniaze musíme dávať kadejakým oflinkárom, trebárs máme tuná svojich, ale ani tí nestačia, majú toľko práce, a preto zabúdajú na nás Slovákov, a veru treba by nám bolo aj tuná už sa raz pohýbať a nespáť viacej, no už aj tak sa tešíme, lebo jako počúvame zamýšľajú založiť tu v Trenčíne „Ludovú banku“, ktorá by bola veľmi potrebná, no bárs by dal Pán Boh, aby to bolo čím skor. My čakáme s radosťou. Nešťastie sa u nás každú chvíľu prihodi, či pri stavbách a či pri lámání skaly. No Boh nás chráni všetkých od nešťastia takéhoto. Pozdravujem vás drahí Slováci, podporujme sa vždy a všade a kupujme všetko len u kresťanov a v Potravných spolkoch, a obslúžme sa dľa pravdy. Štefko Podhájsku.

— **Mor.Sv. Jány.** V čísle 26. som uverejnil, že proti našej vylicitovanej polovke so stránky pánstva Hohenlohe bola udaná apelácia. Táto sa aj zničila. Prečo? zatiaľ do verejnosti nedám, aby ch nebol poznovu „burič“. Na tom ale nebolo dost. Štark svojou neohrozenú mocou a silou poznovu zháňa svojich sluhov, kočšov, bírešov, kazárov, — ktorí dohromady pľad zeme nemajú — na podpis, žeby sa mu polovka zase dala za tú cenu jako doteraz a že H. nemá toľko majetku čo by polovka stála. Nuž! či není viac peňazí už zložených jako on na rok núkal? Či už pánstvo ani licitácie nechce? Či je to spravodlivosť a láska proti občanom a dobrodenie s ktorým sa vychvaľujú? Pánu Štarkovi, ktorý len násilenstvom chce to previesť, uvádzam na pamäť ten pád, ktorý sa stal minule s polovkou v Gödöl! Najsmutnejšie ale je, že na tieto žiadosti sa podpísalo aj pár občanov. Či páni F. Z. L. S. chcú byť u pánstva za hajníkov? To im nezavídime. Zvlášte prvému pánu F., ktorý fúka do dvoch mechov!

Silno dúfame ale, že sa nám spravodlivosti dostane, aby sme nemuseli odísť, keď za tú veľkú barinu, od čoho nás Boh ochráni.

Sv. Jánan.

Domáce zprávy.

Kryza trvá ďalej, rozličné porady idú jedna za druhú, ale východ z terajšieho polohy krajiny nemôžu nikde nájsť. Mnohé stolice uzavierajú nedávať terajšej vláde ani dane a vojakov ale vláda tieto uzavretia jednoducho ruší a nepovoľných úradníkov hodlá dľa zákona prisne potrestať. Pravde podobné je, že všetko potrvá tak ako je, až do 15. septembra, keď bude svolaný snem a čo potom bude nasledovať nevedno.

Čo nového vo svete.

Vyjednávanie o pokoj medzi Ruskom a Japonskom deje sa dosiaľ v tajnosti, tedy nič určitého sa nevie, ale dľa mienky časopisov budú podmienky Japonska asi nasledujúce:

1. Rusko zaplatí Japonsku „náhradu“ v obnose ktorý sa pozdejšie ustáli.
 2. Japonsko si privetlí ostrov Sachalin.
 3. Prenájomnú smluvu, ktorú bolo pred pár rokmi Rusko uzavrelo s Čínou o prenájme Liotungského polostrova s Port-Arturom a Dalným prepisu na Japonsko.
 4. Rusko sa zriekne svojich významných posicí v Mandžurii v prospech Číny.
 5. Rusko uzná zásadu „otvorenej brány“ pre obchod vo Východnej Asii.
 6. Južnomandžurská železnica od Charbinu po Port-Artur a Dalný prejde do majetku Japoncov.
 7. Korea príde pod protektorát Japonska.
 8. Japonsko žiada rybárske právo na sibírskych vodách až po Behring-skú úžinu.
 9. Japonsko žiada, aby tie ruské lode, ktoré jeho flotta vohnala do neutrálnych prístavov, boly jemu pririeknuté.
 10. Japonsko žiada obmedzenie ruskej námornej moci na východno asijských vodách.
- Tieto podmienky ale považujú Rusi za nespĺniteľné, lebo týmto uznali by Rusi svoje úplné pokorenie. A preto budú vo vyjednávaní veľké ťažkosti.

Drobné zprávy.

— **Podakovanie.** Skalickí pútnici, ktorí saúčastnili na tohoročnej púti v Šaštine, boli veľmi prekvapení keď ich pri príchode do Šaština pozdravil a vzletnou rečou ku ďalším púťam povzbudil Dôst. pán M. Škarda, prepoštarár šaštinský, čo inokedy nebývalo, za čo mu skalickí pútnici i na tomto mieste ďakujú. Nech ho Boh žije! Na púti prítomno bolo 500 osôb, medzi nimi bolo dakoľko aj z Viedne.

— **Z Budapeštianskeho Kat. Delnickeho Kruhu.** Správa dáva svojim členom na vedomie, že na tohoročných slávnostach svätostefanských bude tiež tak, ako i minulý rok zastúpený Kruh náš. Sprievod processie pohne sa ráno o pol 6-tej hodine z miestnosti Kruhu (VIII. Mária-terezia tér 16) pod spolkovou zástavou.

— **Ľudové shromaždenie v Prešporke.** Ľudové shromaždenie za všeobecné volebné právo malo byť vydržiavané 20. aug. No, s pripravami sme nemohli byť hotoví, takže sme to odložili museli. Shromaždenie sa bude vydržiavať 27. augusta v nedelu popoludni o 3 tej hodine. Síde sme sa pred 3. hodinou na Šancovej ulici, číslo 27, v hostinci pána Celláryho. Prijďte ta všetci! I Slovákovi z okolitých obcí povola-vame! Zareční nám i náš slovenský ablegát p. Milan Hoďia.

— **Požiar na železničnom vlaku.** V osobnom vlaku, jachajúcom z Petrožeň do Lupěnu, vo vozni III. triedy istá ženská zabila flasu naplnenú špiritom. Lieh vytyiekol a ktosi zapálil ho zo samopašu. Oheň širil sa rapídne a plameň zachytil šaty troch ženských. Jedna vyskočila oblokom z horiaceho vozna a zabila sa. Keď pristavili vlak, konštatovali, že dve osoby boly ťažko ranené a viac ľahšie. Vagón zhorel celkom a aj druhý bol poškodený.

— **Strašný prípad** udal sa vo Farade v stolici šopronskej u hospodára Jána Elő. Pastier mal vyhnúť prvý raz oprasenú sviňu na

pole. Z pokoja vyburcovaná sviňa vrhla sa na pastiera, povalila ho na zem a pretrhla mu zubom hrtaň. Potom mu rozpárala brucho a vytrhla a zožrala vnútornosti. Tadiaľ idúci polovník zastrelil zdivočené zviera.

— **Umelkyňa v hladovaní.** Viktoria Schenkova šťastne prehladovala 21 dní. Produkovala sa v istej kaviarni vo viedenskom „Pratri“, bola zamurovaná a pozorovali ju len cez sklenené dvere. Keď ju chceli vypustiť, osvedčila, že sa cíti znamenite a že by chcela ešte za dva dni hladovať. Dozerajúca komisia pristala.

— **Iné kraje, iné obyčaje.** Plzeňský krajský súd posúdil 4. mája t. r. správcu hôr, V. Hycka na 14 dní, lesného účtovníka J. Hochbergera na 10 dní a horára J. Hromadu na 8 dní ťažkého väzenia preto, že haviara Jura Gabriela chceli podplatiť, aby pri voľbe starostu (obecneho predstaveného) v Sulislave hlasoval s Nemcami. — A u nás? — menovite pri voľbách vyslaných?

— **Uniesol dcéru millionára.** Z Firenzy (Taliansko) oznamujú: Svetochýrny tenorista Alessandro Bonci uniesol dcéru jedného millionára v Pádue. Zaľúbenci ušli na automobile do cudzozemska. Policia usly párik hľadá.

— **Z Lissabonu oznamujú:** Na obrnenej válečnej lodi „Bartolomeas Diaz“, ktorá chodila v portugalskej kolonii Loanda v Južnej Afrike, vyzústila chytľavá nemoc zvaná „beriberi“. Mužstvo lode všemožne sa bránilo proti strašnej nemoci, ale to nič neosozilo a deň do deň vyžadovala nákazlivá nemoc veľa obetí. Konečne portugalská vláda odhodlala sa, že dá nakazenú morskú loď zničiť. Loď „Bartolomeas Diaz“ vyšla tieto dni na šire more a ostatné válečné lode dotiaľ na ňu strielaly, kým sa neutopila.

— **Strielajúca ženská.** Z Košíc pišu, že manželka košického staviteľského majstra Jozefa Širotníaka strelila dvakrát na svojho manžela. Manželia žili vo veľmi zlom pomere a i predvečerom sa povadili. Po zvade Širotniak odišiel z domu, no jeho manželka strhla nabitý revolver, utekala za nim a dvakrát strelila na neho. Na šťastie ho netrafila. Proti strielajúcej ženskej zaviedli trestné pokračovanie.

— **Anarchistov netrpia ani vo Švajčiarsku.** Švajčiarska federálna rada, jako z Bernu oznamujú, vykázala zo Švajčiarska päť anarchistov, a sice troch Nemcov a dvoch Rakúšanov.

Telefon.

XII

Dolné Srnie—Skalica.

Hrrrrr — Halló!

— Kdo je to?

— Ja, ten výžinkár.

— A čo chcete mať?

— Nuž ten partes má ten švec ale išiel na vojenské cvičenie a nemôže Vám ho teraz poslať, lebo išiel na 24 hodín do Trenčína k honvédom.

— Ale netárajte, to sa chodí obyčajne na šest týždňov. Povedzte mi u ktorej kompanie služí.

— Nuž to je také vojsko, oni nemajú žiadnej kompanie, ale majú šaty hunené.

— Doparoma, však ten je zase vo väzení a čo zase porobyl?

— Ale viete, ja to celkom nepoviem, len pán slúžny mu poslali cedulu, aby sa už pratal a on nechal všetko tak a hovoril, že ide veľmi rád, že však to len Slovákovi zatvárajú, že ide aj on.

— A čo on je Slovák.

— A čo by nebol, hovoria mu, že je pansláv a chodí vo vyšivanej košely ako stehlík, tí páni sa na neho hnevajú a neviem či ho preto nedali aj do klietky, keď hovoria, že je jako stehlík a on im bude aj z toho partesu spievať.

— No, to mi už k tomu partesu neprideme.

— Oj veru na moju dušu pridete on vám ho sám pošle.

— No dobre tedy, tak mu povedzte.
— Dobre, dobre pán redaktor.
Hrrk.

XIII.

Hodonin—Skalica.

Hrrrrr — Halló!

— Kto je?

— Jeden Hodonin.

— Čo chcete z Hodonína? chytrý, lebo nemôžem s Vami dlho sa rozprávať, lebo naši (niektorí) páni hneď povedia, že to je vlasti-zrada cez Moravu sa telefonom rozprávať. Teda chytrý čo chcete?

— Ale veď sa len toľko nebojte — ja nemôžem pochopiť čo tí Slováci majú za jakúsi zajačú národu, každého suchotu sa ľakajú — len to som vám chcel povedať, že tí vaši páni, čo to tých „panslávov“ chytajú sú tuná na „slovenskej výstave v Hodoníne“ a zrádzajú tú svoju vlasť.

— Ale nehovorte, to je nie možná vec!

— Keď vám hovorím, že hej, — lebo keď pred českou reálkou a medzi koncertom spievali: „Kde domov můj“ všetci mali klobúky dolu a len si tak urinôtovali.

— No pozrime sa a keď si mv tuná zaspievame! „Andulienka“ alebo „Anička dušička“ už je na nás zle, že vraj sme „pansláv“. To by som ani neveril že by si tí tak uctili českú pieseň.

— Veru je tak: a mnohí hovoria, že pán notár z H. tiež spieval.

Dobre, že to vieme, budeme si na nich dávať pozor, čo oni chodia do toho Hodonína, aby nás tam nepredali nejakému Moritzovi.

Hrrk!

Do Šaština a okolia!

Veľactnému obecnstvu uvádzam v známost, že som si otvoril v Šaštine číslo 73.

Maliarsku dielnu!

ktorú odporúčam et. obecnstvu do laskavej priazne. Prevezmem malovanie izieb, kostolov, obrazov, firiem atd., atd. Tak tiež prijímam práce náterácké, jako: farbenie oblokov, dvier a podobné. Ďalej tiež obnovujem a pozlacujem kríže na cintorínoch i obrazy. Všetko za cenu najľavnejšiu.

Pánom roľníkom odporúčam vyhotovenie plechových tabuliek i s nápisom za 35 kr.

S veškerou úctou

Teodor Capalka.
maliar.

Vlastná výroba!

Novinky 1905

SUKNE

lodenové 65—70 kr., grizetové s národným vyšivaním 1 zl. 20 kr., krásne zástery 30 kr., atlasové šátky (ručníky na hlavu) od 60 kr., 1 zl. a vyše, kravaty 55 kr., látky na šaty, moderné dámské šále a mnohé iné veci lacino na dobírku zasíla

Adolf Jelínek v Lisku p. Jimramov, Mor

Vzorok sukeň zdarma a franko — Od šatok nemožno vzorky zasielať!

Zkúste, potom iste len u mňa vždy kúpite!

Do Ameriky

po cisárskych rýchlochodoch „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Kromprinz Wilhelm“ a rýchlych dvojšroubovýchpoštových parolodiach ako: „Bremen“, „Grosser Kurfürst“, „Friedrich der Grosse“, „Barbarossa“, „Princess Alice“ do **New-Yorku, Baltimore, Galvestonu** atď. najvýhodnejšie možno cestovať cez **Bremen**.

Plavba oceanom trvá len 5—7 dní.

Každú žiadanú úpravu ochotne a zdarma podá jediná československá firma

Kareš & Stotsky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Kto chce byť krajansky obslužený, nech nevyhadáva žiadne iné firmy, ale s úplnou dôverou nech sa obráti na nás, my sme tisíce krajanov doprevadili za more ku ich úplnej spokojenosti. Závadok nech si pošle každý z domu, načo obdrží od nás šifkardu, s ktorou keď sa preukáže na pruských hraniciach, bez prekážok bude ďalej prepustený. Pište na adresu:

Kareš & Stocky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Všetkých zemedelcov upozornujeme na nákup umelých hnojiv a pecního vápna pre podzim 1905.

SUPERFOSFÁTY

Suché jemno mleté, zaručenej jakosti možno kúpiť za

KONKURENČNEJ CENY

jedine u továrne firmy.

Dále oznamujem, že sa nám podarilo veľkým nákupom Thomasov-trosky a stassfurtského kainitu docieľiť

najnižšej ceny

takže môžeme poskytnúť vyšší rabatt než konkurence.

Žiadame všetkých zemedelcov aby vo **vlastnom zájme** nás o nabídku požiadali, ktorú ochotno a čo najrýchlejšie vyrídime.

Prvá moravská
rolnícká továrna akciová
na sústredená hnojivá a lučebniny
v **Prerove**. (Morava.)

Křmne vápno Hospodár.

Dovoľujem si veľactenému slovenskému obecnstvu oznámiť, že od Družstva „Hospodár“ prevzal som

výhradný odpredaj křmneho vápna so značkou „Hospodár.“

Hlavnú váhu budem klásť na to, aby som stále čerstvým tovarom rýchle a slušne každého obslužiť môhol.

Cena 5 kg. vrecka je **K. 2.—** v sklade; poštou **K. 2.80.** Pri 5 vreckách istá sračka. 50 kg. **K. 12.—**

Návodom a plakátami poslužim na požiadanie zadarmo.

Prosiať, aby ste mojich služieb láskave použili ráčili, značím sa
V Lipt. Sv. Mikuláši, v auguste 1905.

Jesenský.

Každá sporivá gazdina
používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docieľi tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE:
v **Kolíne a Prostejove**, Morava.

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Tovareň na vodovody a pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prebežné výpočty a oceňky zdarma.